

# ÄŤEÄ I A SLOVÄ•CI VE SVÄŠTÄŠ

NedÄ›le, 03 Ä•ervenec 2016

Ahoj Dani, o rozdieloch medzi Slovakmi a Cechmi toho moc neviem, nejako ich nevidim a vadia mi tie zovseobecnujúce tvrdenia. Pocuľa som vselico o Poliakoch, Rusoch, Talianoch atd. Ale aj tak ide vzdy o konkretne vzťahy, konkretne ľudi. Jazyk je len dočasny prostriedok. "To podstatne vidime srdcom", alebo tak nejak to povedal Maly princ.

To ako keby sme povedali, ze najstarsie deti su take a najmladsie take. Ano, mozno je na tom nieco pravdy, ale ze by ma to ovplyvnovalo, ked sa s niekym chcem zoznamit? Alebo ze vsetci Petrovia su taki a taki a vsetky Evy, zase take. Ved nikto si nevybral krajinu, kde sa narodil, ani meno, ktore dostal. Mna zaujima, co sa z neho stalo a co je na nom pekne a zaujimave. Teraz dumam, ze ktovie, ako by to vyzeralo pri stretnuti s Eskymackou u nich doma. Aki su Eskymaci? Viem, jedia surove ryby, namiesto pusinkovania si suchaju nosy...ale vobec neviem, aki su. Ani ma to netrapi. Este mi napadlo, ze v emigracii sme sa vyhybali krajanom. Ci Cechom alebo Slovakom. Stretli sme sa vo vacsine pripadov so zavistou a nechotou pomoc. Ako keby ti ludia zatrpkli a pocitovali zadostucenie kam to oni dotiahli iba vtedy, ked videli nas, svojich krajanov v problemoch. Prestali sme ich vyhľadavat. "Velki králi malých dvorov".

Povedali sme si, ze okrem krajiny povodu nemame s mnohymi absolutne nic a doma by sme s nimi nikdy nenasli spolocnu rec, tak preco by sme sa nasilu mali snazit tvorit s nimi nejaku partiu v cudzine. Ti, ktorí nam boli blizki, si nas aj tak nasli.

No ale spomenula som si na jednu prihodu, co by mozno mohla byt zaujimava, i ked nesuvisi so vzťahmi Cechov a Slovakov.

Kedysi, ked to letelo, dala mi moja mama urobiť kozuch z korejskych psov. Neviem, ci si na to pamatas, ale bola to velka moda. Taky kabatik do pol pasa a bolo to aj teple. Teda tam hore, kde to krylo telo. Vzdy som sa ale v nom citila trosku robustna, nemala som ho celkom rada. Ako prestal byt v mode, skoncil v skrini a uz som sa nanho ani nepozrela.

Ked sme sa rozhodli vystahovat prec, planovala som ho niekomu dat. V navale vybavovania som nanho zabudla a tak v posledny den pred odchodom som ho dala aj s ostatnymi vecami tete, aby ho bud niekomu dala, alebo vylozila pred dom, kde si ho hocikto moze zobrat. A odleteli sme prec. Ked sme sa ako tak usadili, moja teta zacala pripominat kozuch. Silou mocou mi ho chcela poslat, ze ved sa v zime zide. A mna oblievala hroza, ze ten kozuch za mnou dorazi. Neviem preco, ale ziskala som k nemu az odpor. Nezniesla by som ho na sebe. Ona to nechapala a ja som mala co robit, aby ho nezbalila a neposlala. Ona je velmi setrna, nic nevyhodi, tak kozuch nevyhodila. Ja som si ale myslela, ze je to davno zazehnané a uz sa s nim nikdy nevidim. Ale zivot vsetko meni. Moja dcera sa vydala do Europy a pri jednej navsteve Slovenska jej teta pribalila darcek pre mna, ano, ten moj stary, dobry kozuch. Neverila som svojim ociam, ked som sa k nim nastahovala a ten moj stary kamos ma uz cakal v skrini&hellip; Nikdy som si ho na seba nedala, ale som ani nemala silu ho odniest do charity a tak tam len tak visel. Jedneho dna som si konecne nasla svoj byt a odstahovala vsetky svoje veci. Na kozuch som ani nepozrela, len som ho tam nechala visiet bez jedineho slova rozlucky.

A moj zat ho potom odniesol do charity, tak ako som to ja vzdy planovala. V novom bydlisku mam suseda, velmi setrneho cloveka. Pomahal mi pri zariadovani. Pribil mi obrazy, urobil policku. Je uz starucky, nema velmi dobry vkus, ale co treba, to sa u neho najde. Pravdu povediac, jeho byt je plny "potrebných veci." Ale vie vsetko opravit. Jedneho dna mi zazvonil pri dverach, ze nieco pre mna ma. A so svojho bytu vysiel s kabatom starostlivo zabalenym v igelitovom obale. Ked som otvorila zips, vnútri sa skryval moj stary kozuch!!!! Neverila som vlastnym ociam. "Nasiel som ho v charite a hned ako som ho zbadal, som si pomyslel, ze by Vam celkom padol. Je novy, skoro vobec nenoseny....." Tak to je vsetko na dnes.... DANA